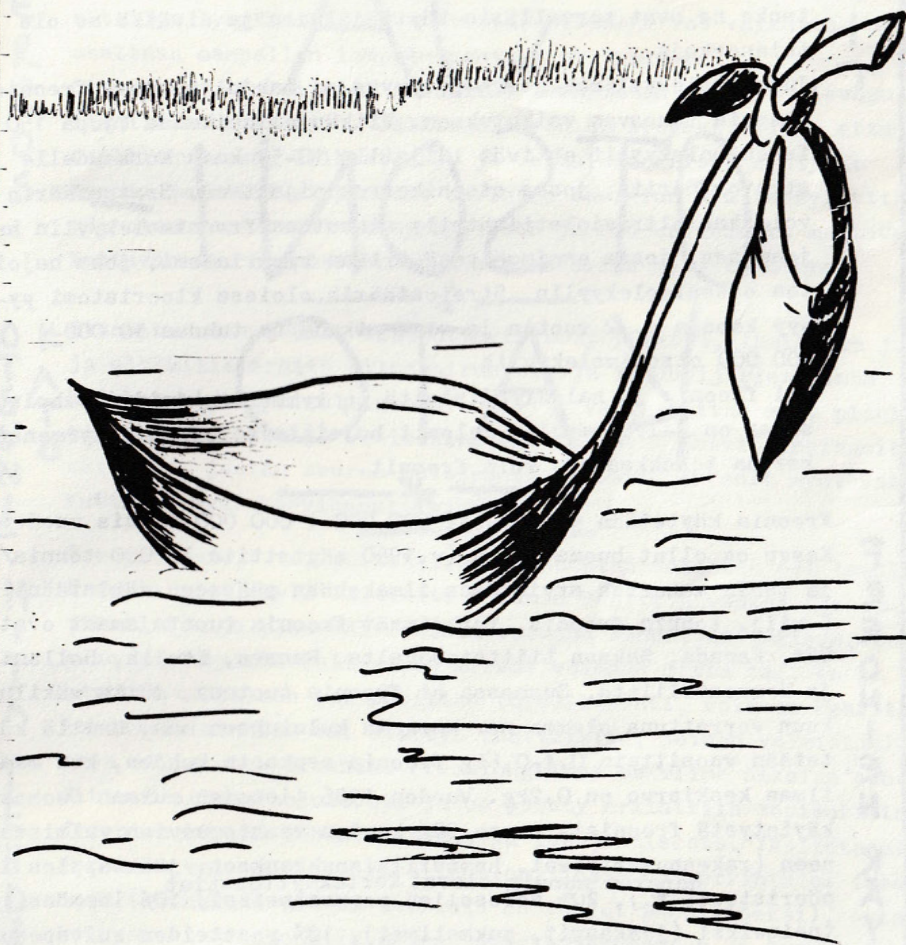

TÖHNÄ

4/89

FREONIT

USA:n kemian teollisuuden suuryritys DuPont kehitti 1940-luvulla ensimmäiset kloorihiilivedyt, joista käytetään kauppanimeä freonit tai lyhennettä CFC. Suomessa freonien käyttö aloitettiin 1950-luvulla.

Freonit ovat värittömiä, hajuttomia ja mauttomia kaasuja ja nesteitä. Kemiallisesti ne ovat hiilivetyjä, joissa vetyatomit (tai eräissä freoneissa vain osa vetyatomeista) on korvattu fluori- ja klooriatomeilla. Myöhemmin markkinoille ovat ilmestyneet halonit, joihin fluorin ja kloorin ohella on lisätty bromia.

Freonit ja halonit eivät reagoi muiden aineiden kanssa, jotenka ne ovat turvallisia käyttöalueen ja eivätkä ne ole tulenarkoja.

Juuri molekyylirakenteen pysyvyys on mahdollistanut freonien otsonia tuhoavan vaikutuksen. Pitkän elinaikansa (jopa 150 v.) freonimolekyylit ehtivät leijaila 10-50 km:n korkeudelle stratosfääriin, jossa otsonikehros sijaitsee. Stratosfäärin voimakas ultraviolettisäteily aiheuttaa freonimolekyylin hajoamisen, josta ensimmäisenä irtaantuu klooriatomi, joka hajottaa otsonimolekyylin. Stratosfäärin oloissa klooriatomi pysyy koossa n. 2 vuotta ja sen aikana se tuhoaa 10 000-100 000 otsonimolekyyliä.

Eri freonit ja haloniyhdisteitä on kymmeniä, joiden tuhoisuuksissa on helviä eroja. Halonit hajottavat otsonia kymmenen kertaa tehokkaammin kuin freonit.

Freonia käytetään maailmassa 600 000-1 000 000 tonnia vuodessa. Kasvu on ollut huomattavaa (v.1960 käytettiin 30 000 tonnia/v.) ja tähän mennessä arvioidaan ilmakehään päässeen vähintään 5 milj. tonnia freonia. Tärkeimmät freonin tuottajamaat ovat USA, Kanada, Saksan Liittotasavalta, Ranska, Italia, Hollanti ja Neuvostoliitto. Suomessa ei freonia tuoteta, mutta väkilukuun verrattuna olemme ns. korkean kulutuksen maa. Meillä käytetään vuosittain 0,4-0,6kg freonia asukasta kohden, kun maailman keskiarvo on 0,2kg. Vuoden 1986 tietojen mukaan Suomessa käytetystä freonista menee 50% kovien vaahtomuovien valmistamiseen (rakennuseristeet, hamurilaisnakkaukset, jääkaappien lämpöeristeet, t.v.), 20% aerosolien ponneaineiksi, 10% lämmönsiirtoaineiksi (jääkaapit, pakastimet), 10% vaatteiden kuivapesuun, elektronisten komponenttien puhdistukseen, rasvanpoistoaineisiin ym. liuottimiin ja 10% pehmeiden vaahtomuovien valmistamiseen (patjat).

FREONIEN KÄYTTÖ

Otsonimolekyyli muodostuu kolmesta yhteenliittyneestä happiatomista, tavallinen happimolekyyli kahdesta. Otsonia syntyy auringon ultraviolettisäteilyn hajottaessa happimolekyyliä atomeiksi, jotka järjestäytyvät uudelleen. Eniten tätä tapahtuu stratosfäärissä. Otsonia muodostuu eniten päiväntasaajan yllä, jonne auringon säteilyä lankeaa eniten, mutta stratosfäärin tuulien johdosta otsonikerros on paksuin napaseuduilla. Suurin osa otsonista sijaitsee 15-30 km:n korkeudella, mitä aluetta yleensä tarkoitetaan puhuttaessa otsonikerroksesta. Otsonia ei ole paljon, mutta se on välttämätöntä maapallon elämälle, koska se imee itseensä 90% auringosta tulevan UV-säteilyn lyhytaaltoisesta osasta. Otsonikerros vaikuttaa myös osaltaan maapallon lämpötasapainon säilymiseen.

Otsonikerrosta ei pidä sekoittaa maanpinnan lähellä olevaan liialliseen otsoniin. Jälkimmäisessä on kysymys siitä, että teollisuudessa, liikenteessä ja voimalaitoksissa syntyvät typpi- ja hiilivetypäästöt auringon energian avulla synnyttävät otsonia. Otsoni on myrkyllistä ja sen on todettu myönteävai-

Otsonikadosta seuraa lisääntynyt ihosyöpäriski, ihmisillä ja ja eläimillä eräitä silmäsairauksia ja immuunijärjestelmän heikkenemistä. Liiallinen UV-säteily vahingoittaa myös planktonia ja kalojen ja vesieläinten mätimunia. Kasvit vahingoittuvat myös, jostaa seuraa satojen laskemista. Freonit myönteävai-

Freonipäästöjä voi periaatteessa vähentää neljällä eri tavalla. Freonia sisältäviä laitteita voidaan kehittää vuotamattomammiksi, ilmaan pääsevästä freonia voidaan suodattaa talteen, loppuun käytetyistä laitteista freoni voidaan ottaa talteen ja käyttää uudelleen tai hävittää turvallisesti, voidaan kehittää korvaavia aineita tai siirtyä tuotteisiin, joiden valmistamiseen ei tarvita freonia. Freoniongelmaa on viime aikoina pohdittu maailmanlaajuisesti ja on päästy erilaisiin sopimuksiin freonien käytön vähentämisestä ja lopettamisesta. Yksilötasolla jokainen voi valita aerosolipullon, jossa on merkintä ei freoneja (heinäkuun alusta merkintä on tullut pakolliseksi), ostaa kananmunat "vanhanaikaisessa" pahvipakkauksessa ja luopua muovisista kertakäyttöstasioista. Paljon on vielä tehtävää ennenkuin freoneista päästään lopullisesti eroon, mutta toivottavasti se joskus vielä tapahtuu...

Sisältö:

SIVU

1-2	Freoneista kirjotti Maija
3	Tässä ollaan
4-7	Väiski 89
8	Tietoa Karhunkierroksesta
9-10	Valborgilla
11-12	TapMela'iset ulkomailla
13-14	Ensikesän suuvleiri Tervas

TÖHNÄ 4/89

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PAINOPAIKKA: ESPOO, MONIKKO

PÄÄTOIMITTAJA: MAIJA LAINE

TOIMITUS: RIITTA PELTOLA & HELE KAUHANEN

OSOITE: KIILTOKALLIONTIE 2A, 06180 ESPOO

Väiski

89

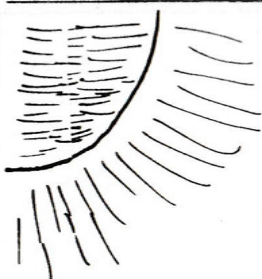
Oli sitä jo odoteltukin, sillä edellisestä espoolaisten omasta Väiski-suurleiristä oli ehtinyt kulua jo viisi vuotta. Vaan kyllä se ainakin omasta mielestäni ja kaikista tätä juttua varten saamistani lippulappusista päätellen oli myös odottamisen arvoinen, sillä kaikilla tuntui olleen oikein hupaisaa.

Leirialue Hankoniemen Lappohjassa oli muuten upea hiekkarantoinen ja SKY-baareineen, mutta sitä varjosti vastakkaisella rannalla jököttävä likainen tehdas, josta oli kuulemma kaiken lisäksi rakennusleirin aikana kuulunut epämääräisiä häntelyjä.

Sää ei leirillä ollut aivan yhteisymmärryksessä leiripaikan kanssa, koska sateiden ja koleaan ilman takia upean beachin tarjoamia mahdollisuuksia ei voitu kunnolla käyttää hyväksi. Pahimpien myrskyjen aikana huomasimme jopa, ettei "rantatonttisavu" olisi sittenkään ollut paras mahdollinen, sillä esimerkiksi sudarileiri meinasi suoraan sanoen lähteä lentoon.

Kaksi ensimmäistä leiripäivää leiriläiset viettivät erilaisissa expedition-retkikunnissa, joiden aiheina oli kaikenlaista pyöräilystä purjehdukseen ja ensiavusta erätaitoihin. Myös yöpyminen tapahtui tuona aikana retkikunnittain ympäri leiriä ja sen ulkopuolella.

Kaikki tuntuivat viihtyneen retkikunnissaan Koalien pieniä mutinoita lukuunottamatta. Jarkko Erämaan Koalista (ilmeisesti jokin uusi ja omituinen ryhmittymä liittyen jotenkin TapMe:een) osallistui purjehdusretkikuntaan ja kertoi saaneensa purjehtimisen lisäksi väännellä kaikenlaisia merimerkkejä ja poijuja. Ville samaiselta retkikunnalta kommentoi lisäksi iltanotsikalan pahanmakuiseksi mutta Tapiolan bing-bong-pelin mukavaksi vapaa-ajan viihteeksi.

Torstaina olivat sitten avajaiset, joista muistikuvat ovat kyllä niin vetiset, ettei niistä sen enempää oikein pysty kertomaan.

Vähitellen pääsi sitten normaali leiri rutiini alkamaan. Perjantaina iltapäivällä oli ns. palvelupäivä, jolloin TapMe pääsi putsaillemaan Hangon kasinoa. "Ei se kunnia mitään kunhan maine kasvaa" tuntuu olevan TapMe:n tunnuslause, sillä kyseisen kovaonnisen lippukunnan sadetakkeja etsittiin aina Hangon kaatopaikalta asti.

Kansainvälisen mallin mukaisesti leiriläiset saivat Väiskillä itse valita ohjelmansa lukuisista eri vaihtoehtoista. Tämä oli historiaa täällä takapajuissa Suomessa, sillä ennen kaikki joutuivat ravaamaan samat ohjelmat läpi kenenkään kysymättä, mitä he oikeastaan halusivat leirillä tehdä tai mistä he olivat kiinnostuneita. Niin että sepä oli hyvä juttu. Valittavia ohjelmia oli paljon ja kaikki tuntuivat päässeensä niihin nimienomaisiin ohjelmiin, joihin he olivat halunneetkin - ainakin suurinpiirtein. Seuraavassa Ilvesten kommentteja eri ohjelmista:

AMMUNTA: ilmkivääreillä ampuminen oli kivaa odotuksesta huolimatta

LEIJAILU: leijat ei lentänyt ja satoi

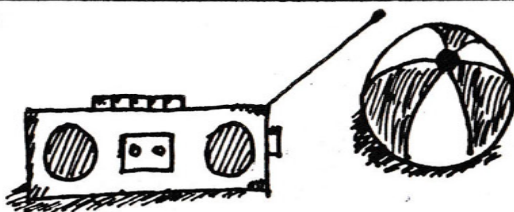
VESIHIIRTO: helppoa vaikka kastuttiin

KANOOTTIPALLO: ihan typerää - tarkoituksena oli saada pallo vastustajan maaliin heittelemällä ja kuljettamalla PÖH!

JOUSIAMMUNTA: tosi jäyskää - osuttiin jopa tauluun

Muita valittavia ohjelmia olivat mm. miekkailu, valokuvaus, kansanperinne, suunnistus, kädentaito ja surffausta. Kaikki ohjelmat toimivat ihan kohtalaisesti koko leirin ajan, vaikka suunnistusrata kulkikin ampuuradan maalitaulujen vierestä ja sade häiritsi hieman rantaohjelmia.

Ruokailu Väiskillä tapahtui sekin hiukkasen tavallisuudesta poikkeavalla tavalla. Ensimmäkin savujen kokit saivat itse päättää, mitä he halusivat "alaisilleen" syöttää, sillä sapuska hankittiin leirin Super Marketista, jossa jokaisella savulla oli oma tili. Toisekseen myös palveluleiriläiset söivät oman lippukuntansa savussa ja ainoastaan sudarit söivät pääkeittiöllä. Toimittajamme onnistui sulattautumaan muonituksen pirskeisiin viimeisenä iltana ja sai siellä kuulla, että tämä uusi systeemi oli toiminut erittäin hyvin: se oli melkein ainoita asioita, jotka eivät tuottaneet Väiskillä tappiota ja Junnun leveästä virneestä päätellen oli muutenkin sujunut moitteettomasti. Tapmelaisetkin tuntuivat olleen ruokaansa tyytyväisiä, "vaikka se oli Reiskan ja Tomin tekemää".

Niinkuin kaikilla hyvillä leireillä oli tälläkin leirillä viimeinen päivä paras kaikista. Aurinko tuli esiin täydessä loistossaan pilvisen viikon jälkeen ja tuntui että koko leiri oli beachilla ottamassa aurinkoa. Ilalla olivat tosi upeat päättäjäiset, joissa TapMe kruunasi itsensä johtamalla leirin johtajien veteen heiton - vieläpä tosi tyylikkäästi. Jupista ja Ossista en sitten puhukaan mitään... Yöllä ranta oli täynnä viimeistä iltaa juhlivia leiriläisiä ja heidän nuotioitaan - Pink Floyd soi ja tunnelma oli todella huipussaan.

Aamulla tästä kaikesta oli jäljellä vain pussit silmien alla ja apea mieli kotiinlähdestä. Mutta kaikki hyvä loppuu aikanaan...

"...Toiset lähtee etelään mut minä leirille
hiivat eiks mee jakeluun mä haluan Väiskille..."

Riitta

KARHUN- KIERROS

28.-29.10.1989

Jälleen on aika TapMen
vartiolaisten lähtöä metsään tes-
taamaan partiotaitoja lippukun-
nan oman pt-kisan merkeissä.
Samalla riihitetään I, II ja
III luokka.

Kaikki vartiot mukaan!
Lisätietoja koloilla tai soita
Evalle p. 452 1504

Huom! Myös johtajat jotka voivat
tulla rasteille ilmoittakaa Evalle.

Valborg

1-3.9

Perjantai :

Perjantai-iltana 1, syyskuuta kokoontui joukko Tapiolan Metsänkävijöitä Eteläsatamaan Sally Albatrossin terminaalin viereen valmiina lähtemään merelle.

Kulkuvälineenä ei kuitenkaan ollut Sally Albatross vaan Pääkaupunkiseudun Partiolaisten oma purjelaiva Valborg, joka on 30-metrinen entinen hiekkajaala. Purjeilla se ei juuri koskaan kulje, ja niinpä mekin irtauduimme laiturista moottorin voimin. Suuntanamme oli itä ja siellä Porvoo. Ilta sujui maisemien ihailun, laivaan tutustumisen, iltapalan ja iltaohjelman merkeissä.

Lauantai :

Lauantaina aamupäivällä tutustuimme merimerkkeihin ja merikorttiin minkä jälkeen siinä puolilta päivin saavuimme Porvooseen. Pari tuntia vierähti kaupunkia katsellessa - ja taas jatkettiin eteenpäin. Iltapäivä ennen saapumistamme varsinaiseen määränpäähämme Kaunissaareen sujui jälleen erilaisia merenkulkuun liittyviä asioita tutkiskellessa.

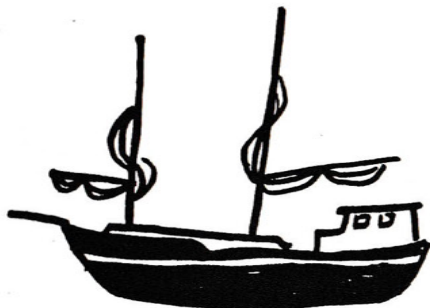
Kaunissaareissa oli ohjelmassa ulkoleikkejä ja sen sellaista. Suunnitelimme myös näytelmiä iltaohjelmaan. Päivällisen jälkeen säntäsimme luontopolulle, jonka jälkeen sauna teki terää, sillä sää o*i* muuttunut illan aikana muutenkin koleasta vielä kylmemmäksi ja sadettakin tuli. Iltaohjelma oli runsasmusiikkinen ja yön vietimme Kaunissaaren laiturissa.

Sunnuntai

Sunnuntai aamuna lähdimme takaisin kohti Helsinkiä. Aamupäivä siivottiin ja kuinkäskystä kaiken ollessa tiptop-kunnossa ilmestyi aurinko yllemme... kannen parhaimmista lekottelupaikoista tapeltiin.

Kolmen maissa olimme perillä Valborgin kotilaiturin kupeella, missä kuskit jo odottelivat. Retki oli monille varmasta aivan uudenlainen kokemus.

Tomi

SUMMER MOUNTAIN CAMP 89

23.7 kuului eräästä sveitsiläisestä junasta epämääräisiä huudahduksia: "Kato mikä vuori!" "Hei, tuol on lunta huipulla!" "Eipä jyrkkää!" Sisällä istui 12 partiotyttöä eripuolilta Suomea matkalla sveitsiläiselle partioleirille, Urbachtaliin, Innertkirchenin lähelle.

Junan saapuessa perille oli meitä vastassa leirin johtaja Nicola tervetuliaispullien kera. Ne syötyämme lähdimme kiipeämään vuoren rinnettä ylös leirille.

1000 metrin korkeudesta löytyi n.100 hengen partioleiri eräästä laaksosta. Meidät ohjattiin toiseen leirin kahdesta alaleiristä. Siihen kuului meidän lisäksi noin 20 sveitsiläistä ja 9 luxemburglaista poikaa. Lisäksi leirillä oli espanjalaisia. Ja leiri alkoi...

Ohjelmassa oli paljon urheilua ja pelejä: aarteensyntä, valokuvasuunnistusta, jalkapalloa, olympialaiset, yöjuoksua ym. Luovuutta harjoitettiin painamalla linopainolla kuvat leirihuveihin ja suunnittelemalla "Tour de Suisse" T-paitoja.

Eräänä päivänä lähdimme retkelle kaupunkiin. Ryhmä johon kuuluin oli tutustumassa juuston valmistukseen, paikalliseen käsityötaitoon ja kävelimme Aareschlucht rotkon läpi. Lopuksi pääsi kauppoihinkin täydentämään varastoja ja sitten taas kiivettiin vuorta ylös takas leirille.

Toisena päivänä patikoimme vartioissa vuoria ylös ja alas Guttanenin kylään kristallimuseoon.

Alkuleiristä ilmat oli hyvät, aurinkoista ja lämmintä, lukuunottamatta päivittäisiä sadekuuroja. Mutta kun meidän piti lähteä haikille tuli jirveä myrsky ja emme voineet lähteä, koska vuorille oli vaarallista mennä kun oli sumua ja sadetta. Tuuli kaatoi leirirakennelmia ja koko leiri majoittautui yhdeksi yöksi lähikylän palolaitokselle kunnes myrsky oli ohi. Sitten palasimme rakentamaan leirin uudelleen.

Loppuleiristä vietimme mm. Suomi-päivää. Me suomalaiset teimme kreppiradan, jonka varrella oli sauna, joulupukki ja kaikkien Suomai-infoa. Sen jälkeen pelasimme pesäpalloa.

Pian oli kuitenkin kahden viikon mahtava leiri ohi. Viimeisenä iltana valmistimme kanaa nuotiolla ja lauleskelimme leirilauluja sveitsiläisten ystäviemme kanssa.

Sitten seurasi viikon perhevierailu leiriläisten perheissä, Bernin lähistöllä. Me suomalaiset teimme myös oman päiväretken tyttöjen kansainväliseen partiokotiin Our Chalettiin ja maailman partiolaisten keskuksen Kanderstegiin.

Lopulta koetti valitettavasti sekin päivä, jolloin oli aika jättää Alpit ja sveitsiläiset ja palata kotiin tuhansien järvien maahan. 12.8 rinkat täynnä Tobleroneja ja erilaisia juustoja lensimme Tukoholman kautta takaisin Suomeen.

Tuula

SELATRAD 89

Färsacret

Sunnuntaina 9.6 seisoskelimme Turun rautatieasemalla ja odottelimme bussia Oulusta, jossa olisivat loput matkalaiset. Pian pääsimmekin tunkeutumaan tavaroinemme bussiin ja matka alkoi.

Rattoisan laivamatkan (Ruotsia kohti) aikana tutustuimme 41-henkiseen matkaporukkaamme. Aamulla saavuimme Ruotsin maaperälle ja pitkä ajomatka alkoi. Bussimme oli kuitenkin hieno ja bussikuskimme hieno ihminen, joten matka Ruotsin ja Norjan halki sujui mukavasti.

Keskiviikkona saavuimme Bergeniin ja keinahteleva laivamatka Färsearille alkoi. Osa porukasta makasi sairaana sängyn pohjalla - mutta merimies on erimies ja erimies on espoolainen (huom. vanha kiinalainen sananlasku) - joten meitä ei vaivannut mikään.

Aamulla saavuimme Färsearille. Sää oli sumuinen ja viileä, mutta maisemat olivat upeita. Pari ensimmäistä päivää vietimme pienessä hiljaisessa kylässä eräässä partiokeskuksessa. Leiri alkoi perjantaina. Leiripaikaksi oli valittu Selatrad-niminen kylä, joka taisi olla ainoa tasainen paikka saarella. Meidän lisäksi leirille oli saapunut tanskalaisia, norjalaisia, islantilaisia, PitValaisia ja tietysti paikallisia partiolaisia. 7-päiväisen leirin ohjelmistoon kuului villanmuokkausta, soutelua, monenlaista kalastusta, ruoanlaittoa, rakentelua, tynnyrinuittoa, tutustumisretkiä yms. Haikki oli varsin mieleenpainuva kokemus. Kiipeilimme 2 päivää vuoria ylös ja alas, jonka jälkeen onneksi päästiin uimahalliin uimaan.

Ruoka leirillä valmistettiin itse savyissa fäärinkielisten ohjeiden mukaan - joten siitä tuli usein varsin omaperäistä. No mitäs pienistä. Vierailupäivänä oli suuret markkinat, joilla varsinkin meidän karkkeja jakeleva joulupukkimme heittäi yleistä innostusta ja riemua.

Pian olikin sitten leiri ohi ja perhevierailu alkoi. Meidän perheen pyylevä tätönen laittoi tosi hyvää ruokaa. Pääsimme tutustumaan istutettuun metsään (Färsearilla kun ei kasva puita), oluttehtaaseen ja vaikka minne.

24. päivä SMYRIIL-LINEN laiva lähti takaisin Bergeniin. Tuvan synttäreitä vietettiin ja silleen. Kaks päivää istuttiin bussissa ja sitten oltiinkin taas laivassa. Naantalissa hyvästelimme oululaiset ja köröttelimme junalla kotiin.

Tua , Asta ja Hanski

TERVAS 90 1.-9.8.1990

TERVAS 90 on Suomen Partiolais-
ten kolmas suurleiri, joka
jatkaa Karelian ja Miilun
leirisarjaa. TERVAS 90 on ensi
vuoden suurin partiotapahtuma.
Tällä kertaa leiri järjeste-
tään Kannonkoskella, Piispalan
leirikeskuksessa. Leirille
odotetaan noin 12000 partiolaista,
joista noin 1000 tulee olemaan
ulkomaalaisia. Kyseessä on
siis ihan aito kansainvälinen
suurleiri.

Mukaan pääset, jos:

- jos täytät vähintään 12 vuotta
vuonna -90
- omaat jo kokemusta partiolei-
reistä (aivan ensikertalai-
set eivät pääse mukaan)
- maksat leirimaksun 1. erän
ja lähetät ilmoittautumis-
kaavakkeesi lpk:n yhdyshenki-
lölle viimeistään 15.11.
mennessä

TERVAS-leirimaksut maksetaan lippukunnan uudelle tilille:
SYP-Espoo-Otsolahti
214620-74812

Maksukaavakkeita saat kololta/omalta johtajaltasi.

Maksu suoritetaan kahdessa erässä, joiden eräpäivät ovat:

1. erä : 15.11.1989 ja 2. erä : 15.2.1990
1. erä on 300 mk ja se toimiin samalla myös ilmoittautumis-
maksuna leirille. 2. erä on 390 mk. Myös ensimmäinen maksu
on sitova (peruuttajan on itse löydettävä uusi leiriläinen
tilalleen).

TERVAS-ilmoittautumiskaavakkeen löydät Partio-lehdestä
(no 5/89). Jos tarvitset uuden tai lisää, ota yhteyttä lpk:n
yhdyshenkilöön. Ilmoittautuminen on lähetettävä yhdyshenki-
lölle viimeistään 15.11.-89. Lippukuntamme yhdyshenkilö

on: Osku Ilvonen
Pikkalantie 10
02140 Espoo
puh: 516964

TÄYTÄ ILMOITTAUTUMISKAAVAKKEESI HUOLELLISESTI! Muista merkitä
myös minkä luokan aiot riihittää TERVAS-leiririihityksessä.
Jos et ole varma, kysy johtajaltasi.

HUOM! ERÄPÄIVIEN JÄLKEISIÄ MAKSUJA JA/TAI ILMOITTAUTUMISIA
EI OTETA HUOMIOON ELI LEIRILLE PÄASEE VAIN TOIMIMALLA
AJOISSA !

Myös jäsenmaksujen vuosilta -89 ja -90 tulee ehdottomasti
olla maksetut.

TERVAS 90 TERVAS 90

Johtaja- ja palvelutehtäviin ikäraja on 17 vuotta. Ne, jotka täyttävät ennen leirin päättymistä 15 vuotta, voivat toimia vartionjohtaja- tai työtehtävissä. Työtehtäviin he tarvitsevat lippukunnanjohtajan suosituksen (merkitään ilmoittautumiskaavakkeeseen).

Perheleirille voivat osallistua vain työ- ja johtajatehtävissä olevien partiolaisten puoliset ja lapset.

Jos sinulla on jotain kysyttävää Tervaksesta, ota yhteyttä lippukunnan yhdyshenkilöön (Osku).

TERVAS 90

TERVAS 90 TERVAS 90

TERVAS 90

TERVAS 90

TERVAS 90

JYKÄ & MAKKE